

Przedmowa do wydania trzeciego

Najważniejszą częścią logiki formalnej jest rachunek predykatów (z identycznością). Uznając dwuwartościowość (prawda – fałsz) zdań oznajmujących za naturalną postawę poznawczą – także wśród teoretyków i praktyków prawa – wybieramy jako narzędzie wnioskowania klasyczny (dwuwartościowy) rachunek predykatów pierwszego rzędu (czyli formalizm ze zmiennymi nazwowymi reprezentującymi indywidua i z wolnymi – nie związanymi żadnym kwantyfikatorem – zmiennymi predykatowymi reprezentującymi jedno- lub wieloargumentowe atrybuty indywiduów).

We wcześniejszych wydaniach niniejszego podręcznika rachunek predykatów był ilustrowany przykładami dowodów dla niewielu wybranych tez, by tylko wstępnie zorientować Czytelnika w nowych (po klasycznym rachunku zdań) procedurach dowodzenia. W obecnym wydaniu zostały przeprowadzone dowody wszystkich twierdzeń zaliczanych w literaturze przedmiotu do niezbędnych i najczęściej stosowanych. Została zatem rozszerzona prezentacja klasycznego rachunku predykatów (numer brzegowy *Nb. 193*).

Każdy rachunek logiczny posiada (potencjalnie) nieskończenie wiele twierdzeń wraz z ich dowodami. Zapisać oczywiście możemy jedynie stosownie nikły jego fragment. Niemniej każdy przyrost owego fragmentu zwiększa dostęp i możliwości do wielokrotnego śledzenia i naśladowania technik dowodzenia. A praktyczne poznawanie rachunku logicznego to przecież w końcu nic innego jak przyswajanie właśnie umiejętności tworzenia w nim dowodu.

Warszawa, marzec 2011 r.

prof. dr hab. Edward Nieznański